

EXPULSAT DE L'EXÈRCIT PER UNA FALSA OLIGOFRÈNIA

Un valencià vol jutjar l'exèrcit

Treballador ferroviari, veí de Massanassa, Josep Sanchis Carrillo ha patit un llarg calvari des que el 20 d'octubre de 1979 un Tribunal Mèdic Militar el declarava «exclòs total» per una suposada oligofrènia. I malgrat que els metges civils afirmaven la més absoluta normalitat, vol una investigació contra el seu ex-superior, el capità J. Carlos Soto Díaz.

Ismael L. Belda

Després de preparar-se en l'acadèmia de l'Asociación General de Obros y Empleados de los Ferrocarriles, a València, Josep Sanchis Carrillo acabava el març de 1979 les oposicions com a voluntari per a la 39 promoció de Renfe. El 30 d'abril, una vegada superades les proves d'accés, era admès en pràctiques per tres anys en el Règimen de Movilización de Fuencarral, Madrid. El 27 d'agost rebria l'uniforme blau de soldat ferroviari. Sis mesos abans, el 20 de març, Sanchis Carrillo, que aleshores tenia 18 anys d'edat, havia passat en la Font de Sant

Lluís, València, un examen mèdic completament satisfactori.

A l'hora de triar destinació, Josep Sanchis sol·licita el departament de tracció i la caserna de Sant Andreu-Condal a Barcelona, 5a. Unitat, II Batalló. Els comandaments d'aquesta unitat eren el capità Juan José Carlos Soto Díaz, el tinent Medina, el brigada Arjona, el sergent Trenejo i l'alferes de l'IMEC Alfredo Castanys. «Des del mateix dia 3 de setembre en què vaig arribar a la caserna —rememora nou anys després Josep Sanchis— vaig notar una forta discriminació a la meua persona per part del capità. Recorde que em va cridar dues vegades a part perquè arriplegava les restes de

cigarretes i agranara el pati, cosa que no feia amb cap altre voluntari promocionista, i també que quan se m'adreçava, ho feia de manera despectiva, humiliant».

El 12 de setembre de 1979, un lleu esdeveniment d'origen polític prepararia el llarg calvari que esperava al jove soldat. «Era l'hora d'esmorzar. Com no tenia ganes, vaig agafar de la meua taquilla el *Llibre Roig* de Mao i me'n vaig anar al menjador. Estava sol. Llavors va entrar el capità i furtant-me el llibre, em va dir: «¿vostè no sap que està prohibit fer propaganda política ací, a les casernes del gloriós exèrcit espanyol?» Jo li vaig respondre: «No estic fent propaganda política, estic lle-

Civils contra militars

Després d'aquesta exclusió i aquest calvari militar a Barcelona, torna al domicili dels pares a Massanassa, després de dormir algunes nits a la vora de les carreteres i alimentar-se únicament de taronges. El 7 de desembre d'aquell mateix any, la doctora Ana Terol Tomàs, especialista del sistema nerviós, atén l'ex-soldat «oligofrènic» en la seua clínica, posant en marxa una *bateria* de tests d'intel·ligència, personalitat, etc., a càrrec del psicòleg doctor Calot de la mateixa ciutat.

El 16 de gener de 1980, Ana Terol certifica el següent resultat: «Intel·ligència, dins dels límits de la normalitat; adaptació de Bell, normal; índex de realitat de Neiser, dins de la normalitat». Alhora observa «aspiracions elevades deprimides, per una certa inseguretat» i anota que «se li fa tractament i evoluciona molt positivament».

«A partir d'aquell dia i de posseir aquest certificat mèdic, em vaig decidir a denunciar-ho —conta Josep Sanchis—. Però l'única defensa que tenia, davant la muralla enorme de l'exèrcit espanyol i una decisió d'un TMM, era aquest certificat». Entre altres advocats, el cas el va portar endavant el jurista valencià Gustau A. Ruiz de Cenzano, aleshores adscrit al bufet d'Albert Garcia Esteve. Per recomanació d'aquest despatx, l'*excòs* acudí a una altra consulta, la del neuropsiquiatre Juan Alonso Garcia del Moral. Aquest estenia un altre certificat el 21 de setembre de 1981, on destacava la seua normalitat i aptitud per a qualsevol activitat. El nou certificat ratificava la farsa organitzada pel capità Soto Diaz, el metge Ruiz Ruiz i el TMM del 20 d'octubre del 1979.

Des d'aleshores, el valencià Sanchis Carrillo ha lliurat una dura i llarga batalla jurídica i burocràtica a través de diferents advocats i recentment s'ha posat en mans d'un diputat socialista alacantí. El seu desig és el mateix que fa set anys: «La condemna i expulsió de l'exèrcit de Soto Diaz, dins la legalitat vigent civil i militar. Seria una burla que se'l condemnara i continuara com a militar; una indemnització material i la creació d'un comitè d'investigació que aclaresca si en les 43 promocions de fer-

rocarrils han passat casos semblants al seu».

Una vida nova, però traumàtica

Josep Sanchis va guanyar unes oposicions civils per a ferrocarril l'abril de 1981 i exerceix el treball a Alacant. No va tenir cap problema en l'examen psicotècnic ni en el reconeixement mèdic. El 20 de desembre d'aquell any, i com a fruit de les intenses gestions del seu advocat, Ruiz de Cenzano rebia al seu domicili una carta de l'exèrcit que el declarava «apte i útil». Dos dies després, la Caixa de Reclutes 312 el reclasificava com a «soldat».

El 20 de maig de 1982, Josep Sanchis compareixia davant un segon TMM que a punt va estar, paradoxalment, de tornar a declarar-lo «inútil total». «Els 5 o 6 minuts que vaig estar només parlaven de futbol, i si no arribava a ser per la meua protesta, a punt estaven de firmar una altra vegada el mateix». L'any següent, Sanchis torna a col·locar-se l'uniforme blau i es llicencia del seu complicadíssim servei militar el 15 d'abril de 1984. Se n'havia eixit amb la seua.

El passat 24 de gener el doctor Juan Alonso Garcia del Moral tornava a avaluar l'estat de Sanchis. «Patí fa vuit anys —diu l'escrit mèdic— un trauma psicològic davant una situació de frustració pel fet de no poder fer el servei militar i l'expulsió d'un treball per una oligofrènia presumpta, que, sens dub-

Josep Sanchis, actualment.

te, no patia. Davant d'aquests fets s'ha creat una situació de depressió negativa amb ansietat i altres símptomes que dimanen de la situació psíquica que van produir els fets anteriorment relatats, amb tot el que això implica de sentiments d'inferioritat social i professional».

Però Josep Sanchis no desisteix de jutjar aquells que el van jutjar falsament. El 19 d'octubre de 1984 va presentar una denúncia per abús d'autoritat i negligència del TMM que l'exclogué per falsa oligofrènia el 20-X-79. La denúncia es va arxivar sense més tràmit.

«Jo, allò que continue volent és la meua rehabilitació —diu el ferroviari Josep Sanchis—. He perdut entre papers i metges quasi vuit anys de la meua joventut, de la meua millor vida. Això no es pot pagar amb diners, tan sols amb la meua rehabilitació plena i la condemna del capità Soto Díaz i els seus col·laboradors. Sóc antimilitarista, això ha de quedar clar, però allò era el meu treball i la meua vida».

Josep Sanchis, declarat militant nacionalista socialdemòcrata i actualment afiliat al CDS, diu que en aquesta llarga travessia del seu desert burocràtic-militar ja ha rebut quatre amenaces de mort. «El porter de la meua finca n'ha estat testimoni directe d'una». «Si no atura el procés, abans de l'estiu serà al cementeri», li van dir l'última vegada.

El termini final per alçar recursos i citar un judici pels esdeveniments que van conduir al manegat TMM d'octubre del 79 acabarà aquest estiu. No hi ha precedent. David, de nou, desafia Goliath. □

17.—OBSERVACIONES (1)

El voluntario a que hace referencia la presente cartilla fue ascendido a 1.ª en el Reg. Recl. y Pract. de F.F.C.C., el 20 de Noviembre de 1979, por haber sido declarado "Excluido total", por el T. M. H. de su U. S. R. H., por padecer "Oligofrenia", en sesión celebrada el día 20-10-79.

Fijando su residencia en:
Massanassa (Valencia)

C. V. FROM K. B.

El 20/20/82.

J. Solamain

REGIMINIO DE NOVILLAS DE ESPAÑA
MÁNDO

(1) En estas hojas se anotarán:
— Los abonos de tiempo para el Servicio Militar en filias.
— Los permisos para el extranjero encontrándose en filias.
— Los permisos para trasladarse a España del personal con prórroga de 4.ª clase, caso C), por residir en el extranjero.
— Otras diligencias no previstas en el texto de la Cartilla.

Pàgina de la cartilla militar on se'l declara «excòs total» i oligofrènic.